پارسا
حسین‌پور

آثار منتخب ۲۰۲۴ - ۲۰۲۶

نقاشی

برلین · تهران

بیانیهٔ هنرمند

کار من می‌کاود که تجربهٔ جابه‌جایی و آوارگی چگونه نسبت ما را با تعلق، حافظه و صمیمیت دگرگون می‌کند. نقاشی برای من صرفاً راهی برای ساختن تصویر نیست، بلکه راهی است برای اندیشیدن به ساختارهای عاطفی‌ای که آدم‌ها را به مکان‌ها، به اشیا و به یکدیگر پیوند می‌دهد. به‌جای ساختن روایت‌های ثابت، فضاهایی می‌سازم که در آن‌ها حضور و غیاب، نزدیکی و دوری، در تنشی خاموش باقی می‌مانند.

مجموعهٔ *Orbital* از رمانی به همین نام الهام گرفته است؛ رمانی که در آن فضانوردان زمین را از مدار تماشا می‌کنند. آنچه مرا جذب کرد فضا نبود، بلکه جابه‌جایی چشم‌انداز بود: اینکه فاصله چگونه ادراک را دگرگون می‌کند. این مجموعه را در ایران ساختم، اما نخستین‌بار در برلین به نمایش درآمد. فاصلهٔ جغرافیایی میان جایی که آثار ساخته شدند و جایی که نخستین‌بار دیده شدند، از معنای آن‌ها جدایی‌ناپذیر شد – تأملی بر مرزها، انزوا، و تعلق داشتن به مکانی پیش از رسیدن به آن.

در همین دوره کار با پارچه‌های پتو را آغاز کردم؛ هم به‌عنوان مصالح و هم به‌عنوان همراه. چند تا از این نقاشی‌ها را در شهرها و مناظر مختلف ایران با خود بردم، تقریباً مثل لباس بر تن کردم و جابه‌جا کردم. آن‌ها را در طبیعت عکاسی کردم و گذاشتم باد، غبار، نور آفتاب و خودِ منظره بر سطحشان رد بگذارند. این ردها مستندسازی اثر نیستند – بخشی از اثرند. پارچه صرفاً بستر نقاشی نیست؛ پیکری است که سفر می‌کند، حافظه می‌اندوزد و تجربهٔ حرکت در جهان را ثبت می‌کند.

پس از مهاجرت به آلمان، یکی از ساده‌ترین آیین‌های زندگی روزمره تغییر کرد: غذا خوردن. برای نخستین‌بار بیشتر وعده‌ها را تنها با خودم شریک می‌شدم. این تجربه فهم مرا از میز دگرگون کرد. میز چیزی بیش از یک مبلمان شد؛ فضایی شد که در آن زمان، گفت‌وگو، مراقبت و تعلق به‌شکلی جمعی اجرا می‌شوند. آنچه زمانی عادی بود، ناگهان شکننده به نظر رسید.

مجموعهٔ اخیرم، *I Am Leaving the Table*، عنوانش را از ترانه‌ای از لئونارد کوهن گرفته است. برای من این عنوان به لحظه‌ای اشاره دارد که کسی تصمیم می‌گیرد میز را ترک کند – نه فقط به‌معنای تحت‌اللفظی، بلکه استعاری: ترک یک رابطه، یک خانه، یک کشور، یا حس تعلق. رفتن به‌ندرت یک حرکت واحد است. بیشتر وقت‌ها به‌تدریج رخ می‌دهد، تا آنکه حضور بی‌صدا به خاطره بدل شود.

در سراسر کارم، نه پارچهٔ پتو و نه میز، هیچ‌کدام صرفاً یک شیء نیستند. هر دو ظرف حافظه‌اند: یکی ردهای بدن، لمس، سفر و زمان را با خود دارد؛ دیگری حضور کسانی را نگه می‌دارد که زمانی گرد آن جمع شده بودند – یا کسانی که رفتن را برگزیدند، یا ناچار به رفتن شدند. کار من به‌جای بازنمایی داستان‌های شخصی، می‌پرسد تعلق چگونه ساخته می‌شود، چگونه جابه‌جا می‌شود، و پس از آنکه رفته‌ایم چه چیزی با ما می‌ماند.

Leaving the Table، ۲۰۲۶

اکریلیک روی پارچهٔ پتو · ۱۶۲ × ۱۷۲ سانتی‌متر

The White Table، ۲۰۲۵

اکریلیک روی پارچهٔ پتو · ۱۵۲ × ۱۵۵ سانتی‌متر

Family Dinner، ۲۰۲۶

رنگ روغن روی بوم · ۱۰۳ × ۹۲ سانتی‌متر

The Party، ۲۰۲۴

اکریلیک روی پارچهٔ پتو · ۱۵۰ × ۱۵۰ سانتی‌متر

When the Sky Bends Down، ۲۰۲۵

اکریلیک روی پارچهٔ پتو · ۱۵۲ × ۱۵۰ سانتی‌متر

A Thousand Sunsets from Afar، ۲۰۲۵

رنگ روغن روی بوم · ۱۰۸ × ۱۶۶ سانتی‌متر

The Joining of Two، ۲۰۲۵

رنگ روغن روی بوم · ۱۳۴ × ۷۰ سانتی‌متر

The White Couch and the Horse، ۲۰۲۶

اکریلیک و پاستل گچی روی بوم خام · ۱۴۷ × ۱۶۷ سانتی‌متر

One Horse، ۲۰۲۶

رنگ روغن روی بوم · ۱۱۲ × ۱۴۲ سانتی‌متر

The Girl and the Heron، ۲۰۲۶

پاستل گچی و اکریلیک روی بوم خام · ۱۰۰ × ۱۲۰ سانتی‌متر

زندگی‌نامه

پارسا حسین‌پور هنرمند تجسمی ایرانی است که کانون کارش نقاشی است و به آثار پارچه‌ای و مکانی نیز گسترش می‌یابد. کار او جابه‌جایی و تجربهٔ دگرگون‌شوندهٔ تعلق را می‌کاود.

او در نقاشی فیگوراتیو صحنه‌هایی می‌سازد که در آن‌ها بدن‌ها، اشیا و فضاهای خانگی میان نزدیکی و بیگانگی در نوسان‌اند. اغلب بخش‌هایی از تصویر را ناتمام رها می‌کند و می‌گذارد غیاب و ناتمامی به عناصری فعال در اثر بدل شوند و برای خوانش خودِ بیننده جا باز کنند.

کارنامهٔ هنری

تحصیلات

۲۰۲۳	فلسفهٔ هنر مدرن، گالری سایه، تهران، ایران
۲۰۲۲	هنر معاصر و اکسپرسیونیسم انتزاعی، مؤسسهٔ هنر فردا، تهران، ایران
	هنرمند و جهان هنر، مؤسسهٔ هنر فردا، تهران، ایران
۲۰۱۹	تاریخ هنر: جنبش‌های مفهومی و مینیمال، گالری آریا، تهران، ایران
۲۰۱۳	اسطوره‌شناسی تطبیقی، مؤسسهٔ فرهنگی‌هنری خورشید، تهران، ایران
۲۰۱۱	کارشناسی هنرهای نمایشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

نمایشگاه‌های انفرادی منتخب

۲۰۲۵	*I Close My Eyes to See*، Luisa Catucci Art Lab، برلین، آلمان
۲۰۲۱	*Gradually Becoming a Tree*، گالری او، تهران، ایران
۲۰۱۸	*Look at Me*، گالری راج، تهران، ایران
۲۰۱۶	*The Invisibles*، گالری ناو، کرج، ایران
۲۰۱۵	*The Lives of Others*، گالری آران، بروکسل، بلژیک

نمایشگاه‌های گروهی منتخب

۲۰۲۶	*Symphony of Civilizations*، نمایشگاه بین‌المللی دعوتی هنر، دانشگاه تربیت‌معلم هِبِی، چین
	Orbital، گالری Kristin Hjellegjerde، برلین، آلمان
۲۰۲۵	*Roots*، Luisa Catucci Gallery، برلین، آلمان
	Routine Error، گالری کیمان، تهران، ایران
۲۰۲۴	*Alive in Color*، گالری هنری مریم، کاشان، ایران
۲۰۲۳	*Artist Beyond Tomorrow*، اتاق بازرگانی ایران و سوئیس، تهران، ایران
۲۰۲۲	*Visionarium*، خانهٔ هنرمندان ایران، تهران، ایران
	The New Artist، Boomer Gallery، لندن، بریتانیا
	Lesion، گالری نوون، تهران، ایران
۲۰۲۰	*Surface*، گالری ایرانشهر ویژن، تهران، ایران
	The Ramification of Art، گالری فرمانفرما، تهران، ایران
۲۰۱۸–۱۹	نمایشگاه‌های گروهی منتخب در تهران (سیحون؛ همراس؛ گالری چهاردهم)، ایران

اقامت‌های هنری و آرت‌فرها

۲۰۲۴–۲۵	هنرمند مقیم، Luisa Catucci Art Lab، برلین، آلمان
۲۰۲۲	آرت‌فر ارمنستان، با گالری سایه، ایروان، ارمنستان

تصویرگری و سفارش‌های منتخب

۲۰۱۹–۲۲	تصویرگر، روزنامهٔ جهان صنعت، تهران، ایران
۲۰۱۶–۲۲	سفارش‌های هنر عمومی و ویژهٔ مکان (نقاشی دیواری، آثار خوشنویسی، نقاشی تزیینی)، فضاهای فرهنگی و تجاری، تهران و کرج، ایران
۲۰۱۶–۲۱	تصویرگر، روزنامهٔ شهروند، تهران، ایران
۲۰۰۹–۱۰	تصویرگر، روزنامهٔ همشهری، تهران، ایران

افتخارات و انتشارات

۲۰۲۳	معرفی در مجلهٔ *Volume 17*، به انتخاب Kristin Hjellegjerde

زبان‌ها

انگلیسی · فرانسه · فارسی

پارسا حسین‌پور

استودیو

برلین، آلمان · تهران، ایران

ایمیل

parsahpainter@gmail.com

تلفن

+49 163 903 1024

وب‌سایت

parsahosseinpour.art

اینستاگرام

@parsa_hosseinpour

تمامی آثار © ۲۰۲۶ پارسا حسین‌پور